

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J.**, bytom N., zastúpený JUDr. A., advokátkou, so sídlom v N.N., proti odporcovi **Ž.**, B., **o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a iné**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 21 Cpr 4/2013, o návrhu odporcu na prikázanie veci Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom z dôvodu vhodnosti, takto

r o z h o d o l :

Návrhu na prikázanie veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 21 Cpr 4/2013 Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II predložil na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky návrh odporcu na prikázanie veci inému súdu podľa § 12 ods. 2 O. s. p. z dôvodu vhodnosti. Odporca ako dôvod na delegáciu veci v návrhu uviedol, že žiada prikázať vec príslušnému súdu v mieste bydliska navrhovateľa z dôvodu hospodárnosti konania. Navrhovateľ má miesto výkonu práce, pracovisko v N., ktoré mesto je zároveň aj sídlom Okresného súdu. Odporca bude žiadať súd o výsluch svedkov, najmä ďalších zamestnancov odporcu, ktorí pracovali rovnako ako navrhovateľ v N.. Účasť týchto zamestnancov na pojednávaní, ako aj čas strávený cestou na konanie bude potrebné z hľadiska mzdových nárokov považovať za výkon práce pre zamestnávateľa a bude im za to patriť mzda spolu so všetkými benefítmí spojenými s výkonom práce nadčas. Tieto náklady spojené s prácou nadčas by zamestnávateľovi nevznikli, ak by sa konanie uskutočnilo na Okresnom súde v N..

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení uviedol, že trvá na príslušnosti Okresného súdu Bratislava II. Uviedol, že v súčasnej fáze konania vzhľadom na listinné dôkazy, ktoré sú obsahom spisu, nepovažuje za potrebné svedkov vypočúvať. Pre zabezpečenie

hospodárnosti a efektívnosti konania sa nevyžaduje prikázanie veci na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom.

Podľa ustanovenia § 12 ods. 2 O. s. p. vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

Postup podľa § 12 ods. 2 O. s. p. je výnimkou zo zásady, že konanie sa uskutočňuje na tom súde, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonných kritérií, a teda výnimkou z ústavou garantovanej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a že príslušnosť súdu ustanoví zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Pokiaľ ide o dôvody vhodnosti opodstatňujúce prikázanie veci inému súdu, tieto môžu mať rôznu povahu, a to v závislosti na predmete konania, postavení účastníkov a iných okolnostiach. Predpokladom prikázania veci inému súdu z dôvodu vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O. s. p. je predovšetkým existencia okolností, ktoré umožňujú hospodárnejšie a rýchlejšie prejednanie veci. Pritom je však potrebné mať na zreteli, že všeobecná miestna príslušnosť súdu, ktorý má vec prejednať, je zásadou základnou, a prípadná delegácia inému súdu je len výnimkou z tejto zásady, ktorú je nutné – ako výnimku – vykladať reštriktívne. Pokiaľ súd prikáže vec inému súdu podľa ustanovenia § 12 ods. 2 O. s. p. bez toho, aby pre takéto rozhodnutie boli splnené podmienky, poruší tým ústavne zaručené právo zakotvené v čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, podľa ktorého nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi a príslušnosť sudcu stanoví zákon.

Dôvody vhodnosti podľa § 12 ods. 2 O. s. p. môžu byť rôzne v závislosti od predmetu konania, postavenia účastníkov a iných okolnostiach. Pôjde však, ako bolo uvedené vyššie, predovšetkým o skutočnosti, z ktorých je možné vyvodiť, že iným, než príslušným súdom bude vec prejednaná rýchlejšie a hospodárnejšie. K prikázaniu veci inému, než príslušnému súdu by však malo prichádzať iba výnimočne a len zo závažných dôvodov, kedy dôvody odňatia veci príslušnému súdu a jej prikázanie súdu inému musia byť natoľko významné, aby dostatočne odôvodňovali prielom do vyššie citovaného ústavného princípu. Zákon pritom výslovne zakotvuje právo účastníkov vyjadriť sa k dôvodom delegácie i k súdu, ktorému má byť vec delegovaná, aby vhodnosť takého postupu mohla byť zvážená aj z hľadiska ich pomerov.

Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu vzal Najvyšší súd Slovenskej republiky na zreteľ predovšetkým to, že v danom prípade ide o konanie o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a nároky s ním spojené. Miestna príslušnosť v tejto veci sa riadi ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku (§ 85 ods. 2 O. s. p.).

Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov účastníkov na oboch procesných stranách, pričom na pomery účastníka, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadať, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatných účastníkov konania, alebo na konanie ako také.

Dôvody uvedené účastníkom konania nie sú relevantné a nevykazujú charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné návrhu vyhovieť. Prikázanie veci Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom neprinesie oproti prejednaniu veci Okresným súdom Bratislava II výrazné zjednodušenie prístupu k súdu pre účastníkov, ani nepovedie k výraznejšiemu zhospodárneniu či urýchleniu konania.

V danom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval návrh odporcu na prikázanie veci a ním uvádzané dôvody za akceptovateľné a v súlade s podmienkami na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že v súčasnom štádiu konania tu nie sú dôvody, ktoré by odôvodňovali prikázanie veci Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom. Nie je totiž dostatočne preukázané, že by Okresný súd Nové Mesto nad Váhom prejednal vec hospodárnejšie a rýchlejšie než Okresný súd Bratislava II, ktorý vo veci koná. Ustanovenie § 122 ods. 2 O. s. p. totiž umožňuje súdu, ktorý vec prejednáva dožiadať iný súd, v obvode ktorého sa svedkovia zdržujú, o vykonanie dôkazu, a to aj výsluchom účastníkov konania (§ 125 O. s. p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. februára 2014

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová